

Kunyhó és palota

Keveseknek adatik meg – nekem eddig még soha –, hogy egy 13 évvel ezelőtti cikk folytatását írja meg, ráadásul ugyanabban a lapban.¹ A Hagyományok Háza elhelyezésének kérdése már az alapításakor, 2001-ben felmerült, hiszen a Budai Vigadó épülete akkori állapotában, ráadásul a Magyar Művelődési Intézettel és kilenc bérlakással közösen, alkalmatlan volt a megálmodott intézmény számára. Az akkori, felállványozott homlokzat, a szennyezett, füstös belső terek, a girbegurba folyosók, szintfelezések, az amortizálódott gépészet reménytelenséget és perspektívanélküliséget sugárzott, anélkül, hogy hosszú távon láttuk volna a megoldást. Ezért azután, mikor lehetőség adódott, hogy az akkor még három független intézmény otthonának tervezett majdani Művészetek Palotájában, a Soroksári út felőli harmadban elképzeléseink szerint építenének új otthont nekünk, nagy lelkesedéssel fogtunk bele a tervezésbe. Zoboki Gábor személyében hozzáértő, kéréseinkre fogékony építész nyertünk, és mellette egy nagyon jó csapatot, akikkel rohamtempóban elindult a tervezés. Azonban a kormányváltás után megváltozott a koncepció: Kiss Imre vezetésével intendánsi rendszer kialakítását határozták el, ami korábban egyáltalán nem volt a koncepció része, így rá kellett döbennünk, hogy fokozatosan kiszorulunk az általunk megálmodott terekből. A kritikus pillanat akkor következett be, amikor azzal szembesültünk, hogy kevesebb területünk lenne, mint a Budai Vigadóban. Ekkor léptünk ki a tervezésből, vállalva a sokszor rosszindulatú támadásokat, de javasolva magunk helyett a Nemzeti Táncszínházat, akik máig örömmel látják el a tánc képviseletét az új koncepcióban.

Mi pedig a Corvin téren vártuk az idők jobbra fordulását. Közben kis híján megszüntették az intézményt, de nem hagytuk magunkat, dolgoztunk kitartóan, és terveztük azt is, hogyan tudnánk a Budai Vigadót céljaink szolgálatába állítani. Hamar világossá vált, hogy a bérlakások kiváltása sem biztosít elegendő területet a próba- és tánctereknek, kivéve, ha a tetőteret alakítjuk át erre a célra. A 2006–2007-es homlokzatfelújítás végre megszüntette a szegyenletes felállványozott látványt, a porticus is visszaépült, de semmilyen belső gondot, helyhiányt, gépészeti elmaradottságot nem orvosolt. Már nem potyogtak a kőbabák a tető alól, de a

régi nyílászárókon ugyanúgy fújt be a szél, a Magyar Állami Népi Együttes a régi, elavult színházterem színpadán próbált, a belső udvaron autók parkoltak, és a pincét egy-egy kiadós zápor után elöntötte a víz.

A fordulat 2015-ben történt, amikor a kormány határozatban rögzítette a Budai Vigadó teljes rekonstrukciójára és annak finanszírozására irányuló szándékát, a döntést előkészítő tanulmánytervben tervezett forrást pedig Magyarország 2016. és 2017. évi központi költségvetésében előzetesen jóváhagyta. Először a bérlakásokat váltottuk ki, majd sor került a Nemzeti Művelődési Intézet kiköltözésére.

Valamennyi bérelti jogviszonnyal rendelkező lakóval sikerült megállapodni a használati jog megváltásáról, a lakások kiürítése és birtokbavétele 2016 júniusáig megtörtént. A házból nekünk is ki kellett költözni. Közben gőzerővel folyt a tervezés, ismét összeállt a „csapat”, melyben benne voltak azok a szakemberek is, akikkel a MŰPA-n dolgoztam. A régi mozi terem helyén ezúttal kettős hasznosítású teret kellett kialakítanunk: a korabeli báltermi funkciót felidézve összecukható nézőteret, megnövelt és a hátsó balett-termet is magában foglaló színpadot képzeltünk el. A színház tervezésében Nagy Csaba és Benedek Botond építészek (Archikon) mellett többek közt Kiss István, a Magyar Állami Népi Együttes nagy tapasztalatú szcenikusa, műszaki vezetője, Szabó-Jilek Iván színpadtechnikai tervező, valamint Arató Éva és Fürjes Andor akusztikusok is nagy segítségünkre voltak. A közönségforgalmi terek eredeti díszítésekkel, világítótétekkel történő rekonstruálása alapkövetelmény volt, úgy, hogy közben a termet a legmodernebb fény- és hangtechnikával szereltük fel. Az udvar lefedésével és akusztikai temperálásával még egy nagyon hasznos előadóteret és egyben agórát is nyertünk, a földszinti kávéház funkcióváltásával pedig egy olyan kamaratermet, ahol a néptánc, népzene „testközelből” élvezhető.

A rekonstruált házat ez év október 4-én avatta Orbán Viktor miniszterelnök. A bensőséges ünnepségre az egész Kárpát-medencéből jöttek vendégeink, akik egy-egy kis zsák földet is hoztak az udvarban elültetett hagyományok fájának. Így most már elmondható: érdemes volt a „kunyhóban” maradni. Így lett ez a mi valódi palotánk.

KELEMEN LÁSZLÓ
főigazgató
Hagyományok Háza

¹ Palota és kunyhó, SZÍNPAD I. évfolyam, 1. szám, 2005. március.

Megjelenik: negyedévente
(március, június, szeptember, december hónap)
Kiadja: a Magyar Színháztechnikai Szövetség (1138 Budapest, Madarász Viktor u. 43. fsz., www.msztz.hu) megbízásából a Szabó-Jilek Kft.
Felelős kiadó: Lakatos Gergely, az MSZTSZ elnöke.
Főszerkesztő: Szabó-Jilek Iván
szinpad@t-online.hu
A Szövetség tagjai ingyen kapják, és sokan mások.
Szerkesztőség:
Magyar Színháztechnikai Szövetség titkársága
1138 Budapest, Madarász Viktor utca 43. fszt.
Tel./fax: 329-0841

Korrektor: 33 Tallér Bt. és Gótz Eszter
Tördelőszerkesztő: Lusztig Tibor
Mobil: 06-20-255-6160
E-mail: tiber.lusztig@gmail.com
Nyomdai munkák:
Keskeny és Társai 2001 Kft.

Terjesztés: előfizetéssel.
A Szövetség tagjai ingyen kapják.
Ár: 945 Ft/példány

Előfizethető: a szerkesztőség címén vagy a www.msztz.hu honlapon lévő megrendelőlapon.
A 2018. évi teljes évfolyam ára 3360 Ft.
A postaköltséget felszámítjuk.

Régebbi lapszámok – korlátozott számban – még kaphatók.
Kéziratokat, ábrákat, fotókat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.
Szerkesztőségünk a hirdetések és PR-cikkek tartalmáért nem vállal felelősséget.

A közölt cikkek tartalma nem minden esetben tükrözi a szerkesztőség véleményét.